

Madrid vol noves eleccions?

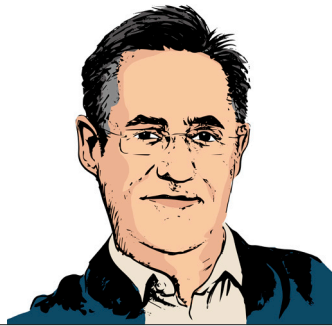
L'Estat vol impedir la formació del nou Govern català. Mantenen presó i exili, denunciaran investidura telemàtica... tot val per mantenir el 155 i forçar noves eleccions?

Quan Rajoy va activar la “coacció federal” i va destituir el Govern i el Parlament catalans, i va convocar eleccions anticipades amb el suport de PSOE i Cs, semblava que aquesta era la forma menys coactiva d'aplicar l'article 155. Javier Pérez Royo diu que només això hauria suposat una coacció mínima: els catalans tornarien a triar, amb una participació que s'albirava de rècod, un nou Parlament després dels intensos fets d'octubre de 2017.

Rajoy, però, al mateix temps de convocar eleccions, va fer interposar al fiscal general de l'Estat querelles per rebel·lió contra tot el Govern català destituït, tant a l'Audiència Nacional com al Tribunal Suprem. “L'activació del principi de legitimitat democràtica (noves eleccions) va ser anul·lada per l'acció judicial (presó preventiva indefinida sense fiança)”, conclou el catedràtic sevillà.

Així, el mateix Rajoy ha fet avortar la sortida a la crisi catalana que les eleccions anticipades havien de resoldre, i ha enviat a la presó i a l'exili els principals líders catalans. A Madrid posen en mans del poder judicial decidir qui serà el proper president català: si finalment és així, si el poder judicial entra en acció en aquests termes, el joc polític i democràtic s'acaba.

Per això fa dies que Ciutadans suma i resta diputats que són a la presó i a l'exili i reclama suport als comuns: volen alterar el resultat electoral del 21D i ocupar la presidència del Parlament, comptant que 8 diputats no podran votar. El fet que la Junta Electoral decidís dijous passat posar noves travetes burocràtiques als 4 diputats a l'exili, si aquests volen renunciar a la seva

RAMON
TREMOSA

acta de diputat per mantenir la majoria independentista al Parlament, indica fins a quin punt viurem un filibusterisme extrem en les properes setmanes.

La nova Mesa del Parlament haurà d'imposar de manera contundent la seva autoritat i per això és important replicar-hi la mateixa majoria independentista (4 de 7 membres) que hi ha al plenari del Parlament (70 de 135).

El jurista i diputat Josep Costa, en aquest sentit, recorda la interlocutòria del Tribunal Constitucional 215/2000: els actes interns de les cambres parlamentàries, com és ara l'aplicació i la interpretació del reglament d'un parlament, “como se sabe, no son en principio susceptibles de control jurisdiccional”.

El Tripartit155 va repetint que “és il·legal” investir el president per via telemàtica,

però no es qüestiona mai el fet que empresonar diputats sense judici ni fiança, i així alterar la majoria parlamentària, és una situació insòlita i sense precedents a la UE. La legalitat es fa servir a Madrid a conveniència, però cal recordar que la llei ha de fer possible la voluntat de la majoria, no pas impedir-la a qualsevol preu.

Mentrestant, la fàbrica de *fake news* no descansa: ara diuen que el president Puigdemont és un “fugat” de la justícia espanyola! Quan ell va marxar (el darrer cap de setmana d'octubre) no se l'acusava de res. A Bèlgica sempre ha estat localitzable i cada dia comunicava a la justícia belga la seva agenda, estant en tot moment a la seva disposició. Finalment, Puigdemont “no és un fugat”: la justícia espanyola va retirar l'euroordre d'extradició i no l'està pas perseguint allà on sap perfectament que és (Bèlgica), ni enlloc més excepte a l'Estat espanyol. Per això la premsa internacional parla del “president català exiliat”, no pas “fugat” (*Financial Times*, 9/1/2018).

Tot plegat fa pensar que qui vol noves eleccions és l'Estat espanyol, que s'ha trobat el 21D una participació rècod i una nova majoria absoluta independentista amb 2,1 milions de vots. Moltes veus reclamen a Catalunya una legislatura llarga i tranquil·la, però a Madrid semblen preferir noves eleccions que no que Puigdemont torni a ser president: a veure si es desmoralitzen i desmobilitzen, ara sí finalment i per esgotament, els independentistes. Per això no afluixa la seva pressió ni oferiran diàleg: no es poden permetre Puigdemont president, és el seu pitjor escenari.

Eurodiputat independent pel PDeCAT